

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA ALMENYS UNA BATALLADA CADA SETMANA

Aquest número 10 cts. per tot Espanya

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR

(Antiga casa I. López Bernagosi)

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, núm. 20, botiga
TELÈFON A. 4115. — BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Fora de Barcelona cada trimestre: ESPANYA, pessetes 1'50. — ESTRANGER, 2'50

AL CIRC

La pagesa al pagès: Jo em creia que de mones només n'hi havia per Pasqua

La Festa del Treball

Avui és el primer de maig.

LA CAMPANA DE GRACIA està feta per treballadors i l'escrivim per als treballadors, i no podem menys de vibrar, en aquest dia, amb l'obrerisme internacional.

La Festa del Treball no és una festa més. Els déus i els amos, els feliços de la terra i del cel, res hi tenen que veure amb aquestes panatenees proletàries.

El primer de maig és l'afirmació, la consagració de la sobirania del treball.

Fins ara l'obrer era l'esclau, la víctima, el més menyspreat, el més arrossegat.

En Marx va aconsellar la unió als paries de la fàbrica, del camp, de la mina, i el que no havia aconseguit el cristianisme, ni la revolució, el miracle que no havien sapigut fer els taumaturgs, ho ha fet la solidaritat, la fraternitat.

Ve'u's ací la festa que avui es celebra arreu del món: la festa de la compenetració dels explotats, de la germanat dels homes, la nostra festa.

El "Jus gentium"

L'homenatge de què ha estat objecte l'holandès Grocius al seu país, i el pare Victòria a la Universitat de Salamanca, ens fa pensar en l'aspre camí que han de recórrer les idees i en els primers passos trontollants que dona el Dret Internacional.

Primerament, hi ha un Dret Internacional? Existeix la "civitas gentium maxima"? Es un fet l'existència de la humanitat, la comunitat i la germanat dels homes i ja n'hi ha prou.

El dia que l'idea d'aquesta fraternitat hagi arrelat en el cor dels terrícoles, o dels terrestres com diu Wells, el cant dels àngels de l'Esriptura—*Et in terra pax hominibus...*—deixarà d'ésser un motiu líric per

a convertir-se en una formosa realitat.

Mentrestant, mentre els somnis es fan tangibles, es fan moll dels nostres ossos i carn de la nostra carn, cal amcixar els primers brots, les primeres poncelles que al jardí de l'ideal mostren la seva ufana, per a què els vents maleïts que de vegades bufen sobre la terra no les assequin.

El Dret Internacional és una d'aquestes flors i l'hem de fer objecte especial de les nostres cures, de les nostres atencions.

Dret Internacional vol dir pau entre els homes; vol dir raó, justícia; vol dir fraternitat, llibertat i igualtat en un grau molt superior al proclamat per la Revolució Francesa.

Si no perquè en el socialisme polític no hi tenim cap fe, diríem que el Dret Internacional és l'ideal mateix del socialisme.

